

سخنرانی به مناسبت دهه سرآمدی آموزش دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی

علیرضا صادقی^۱

سلام عرض می کنم حضور شما همکاران گرامی و دهه سرآمدی آموزش و روز استاد را به شما استادان و دانشجویان عزیز تبریک عرض می کنم. از همه همکارانم در بخش های مختلف دانشکده به ویژه از معاونت آموزشی دانشکده که به صورت نزدیک باهم کار کردند تا این برنامه شکل بگیرد، تشکر می کنم. از همکاران سخت کوشم در واحد آموزش تشکر می کنم که به طور موثر کار کردند و مشارکت کردند. این برنامه پاسداشت تلاش یک ساله شما عزیزان در حوزه آموزش است. همان طوری که می دانید، دانشکده ما یک دانشکده متکثر و در عین حال یکپارچه است، (وحدت در عین کثرت). یک دانشکده متشکل است. خوشحالم در دانشکده ای خدمت می کنم که آرا مختلف در آن وجود دارد. این تفاوت آرا این امکان را به ما می دهد تا از این تکثر برای رشد حرفه ای و ارتقا سازمانی دانشکده استفاده کنیم. من از شما متشکرم در عین حال که متکثرید، یکپارچه اید. همیارید. همکاری. مشارکت می کنید. نتیجه این مشارکت، دانشکده ای را رقم زده است که همچون ستاره ای در میان دانشکده های دیگر دانشگاه می درخشد.

معمولا هدف این نوع از برنامه ها حول سه محور: الف) گزارش یکساله فعالیت های دانشکده، ب) تبیین چشم اندازهای آینده دانشکده و نیز برگزاری سنت اهدا لوح تقدیر و تشکر از همکاران منتخب دانشکده است. بخش اول را معاون محترم آموزشی دانشکده، به صورت مختصر توضیح دادند، که از ایشان متشکرم.

برگشت به اصول سه گانه مدیریت دانشکده

الف) تسهیل گری

همان طوری که در گزارش ایشان هم بود، تمام تلاش دانشکده مبتنی بر تسهیل گری اداری و رویه ای بوده است. ما کار کردیم، تلاش کردیم در هر دو بخش این مهم را همان طوری که در ابتدای فعالیت مان به شما قول داده بودیم، عملیاتی کنیم. یکی از اصولی که بدان پایبند بودیم، تسهیل گری بود. سعی شد در هر دو بخش اداری و رویه ای این تسهیل گری صورت گیرد.

الف) اصلاح آیین نامه ها در جهت اختیار دادن هر چه بیشتر به گروه ها، ب) کوتاه کردن رویه ها مثل آزمون جامع، پروپوزال ها ج) کوتاه کردن فرایندهای ترفیع و ارتقا، از جمله آنها بود.

¹ - دانشیار مطالعات برنامه درسی و رییس دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی

ب) شفاف سازی

در بخش دوم و در بخش شفاف سازی هم سعی کردیم در امور بی طرف باشیم. اما نه بی طرف ناآگاه، نه بی طرف خنثی! سعی کردیم بی طرف باشیم، اما بی طرف فعال و بی طرف آگاه. یک قصد مندی در آن بود. یعنی عمداً سعی کردیم در انتخاب ها سو گیری نداشته باشیم، که احتمالاً می توانستیم داشته باشیم. برای ما عینیت مهمتر از ذهنیت بود. برای ما رفتار و عمل، مهمتر از پیش فرض ها بود. انتخاب های مان را بر اساس عینیت و نیز بر اساس بی طرفی فعال انجام دادیم. امروز در معرفی استادان این بی طرفی را شاهد خواهید بود. همان طوریکه در هفته پژوهش هم شاهد بودید.

ج) همدلی

همان طوری که می دانید، آموزش، تنها انتقال دانش نیست؛ بلکه هنر انسان سازی و تمدن پروری است. در این مسیر دشوار، همراهی شما فرهیختگان گران قدر نه تنها موهبتی بی بدیل بوده، بلکه تضمینی است بر استمرار این حرکت خردمندانه. برای ما احترام به احترام، احترام به تواضع، اهمیت دارد. با تواضع کارها را پیش بردیم و پیش خواهیم برد. به همه احترام کردیم و احترام خواهیم کرد. برای اینکه معتقدیم، همکاری های علمی و اداری ما در طول این مدت، صرفاً یک تعامل سازمانی نبوده، بلکه تجلی گفتمانی مشترک و سازنده بوده است؛ گفتمانی که بر پایه های اخلاق حرفه ای، نوآوری آموزشی و تعهد اجتماعی استوار شده است. دانشکده ما به عنوان جامعه علمی، وظیفه دارد نه تنها به نیازهای امروز پاسخ گوید، بلکه بتواند آینده ای را تصویر کند که در آن کرامت انسانی و شکوفایی استعدادها در کانون توجه قرار گیرد. برای این منظور نیازمند همدلی هستیم. جلسات منظمی با همکاران دانشکده برگزار کرده ایم. از نظرات شان سود جسته ایم. به طور مشخص با استادان جوان جلسه داشته ایم. با استادان خانم، با بانوان جلسه مستقلی برگزار کرده ایم. با برخی از مدیران قبلی رده بالای دانشکده و دانشگاه جلسه دیگری برگزار کرده ایم و البته این جلسات با گروه ها و مجموعه های دیگر نیز ادامه پیدا خواهد کرد. جلسات شورا را تبدیل به گروه های کانونی و فکری و تاملی کرده ایم. دیگر آنجا استادراهنما و مشاور تعیین و تصویب نمی کنیم، بلکه محملی شده است، برای هم افزایی. برای بهبود کارها، فکر می کنیم. برای توسعه فعالیت ها، کار می کنیم.

چالش ها و چشم اندازها

دانشکده ما مثل همه دانشکده ها البته مشکلاتی دارد. مساله نیروی انسانی، فضای آموزشی و اداری از جمله این چالش هاست. با مسئولین ستادی دانشگاه کار می کنیم و باز هم کار خواهیم کرد. موضوع احیای کتابخانه دانشکده، احداث کافه کتاب، احداث آسانسور مخصوص دانشجویان، انتقال آزمایشگاه علوم شناختی، تجهیز آزمایشگاه های بازی و روان شناسی بالینی و نیز تعمیر و تجهیز سالن شورای شماره دو در کنار ایجاد دفتر مخصوص گروه ها از جمله برنامه هایی است که در بخش کالبدی دانشکده در نظر داریم انجام دهیم، البته بخشی

نیز به ثمر نشسته است. احتمالاً جابجایی های دیگری در طبقات را دنبال خواهیم کرد. در بخش نیروی انسانی نیز با دقت کار می کنیم. با دقت انتخاب خواهیم کرد تا بلکه بتوانیم افراد اثر گذاری برای گروه های متقاضی جذب کنیم. انتخاب خواهیم کرد تا برای بخش اداری دانشکده افراد کاری انتخاب کنیم.

عدم حضور و تعلق دانشجو در دانشکده

یکی دیگر از مشکلاتی که دانشکده با آن دست به گریبان است عدم حضور موثر دانشجو در دانشکده و احساس تعلق کمتر آنها به دانشکده است. گویی دانشجو در دانشکده ما مهمان است. حس غربت دارد. برای این منظور برنامه هایی را تدارک دیده ایم. یکی از مهمترین این کارها، طراحی و ایجاد برنامه ای تحت عنوان مکث است. مکث! این برنامه یک عنوان کلی است با زیر برنامه های متفاوت: بخش های علمی، آموزشی، هنری و تربیتی دارد. سعی داریم از طریق مکث، احساس تعلق و علاقه به ماندن در دانشکده و مشارکت در برنامه های دانشکده را ارتقا بخشیم. شادابی ایجاد کنیم.....

در بخش استادان نیز بعضاً با مشکل حضور و تعلق مواجهیم. حضور برخی از استادان در دانشکده کم است. برخی هم حضور دارند اما حضور کیفی در برنامه ها و مشارکت های موثر در برنامه های دانشکده ندارند. بیشترین کارشان تدریس و حضور در کلاس است. وظیفه ای که حداقل مشارکت برای ساخت فعالیت های دانشکده محسوب می شود. برای این منظور هم برنامه هایی تدارک دیده ایم:

- میز هوش مصنوعی را راه اندازی کرده ایم،
- میز ارتباطات بین المللی تاسیس کرده ایم،
- میز گفتگوراه اندازی کرده ایم،
- فعالیت های غیر رسمی طراحی کرده ایم.

سخن آخر

بیایید روز استاد و آموزش را بهانه کنیم: نه فقط استادانی دقیق، که ** باغبان های رویش ** باشیم! نه فقط منتقدانی سخت گیر، که ** همسفران کشف ** باشیم! و هر بار که گچ را برمی داریم، از خود بپرسیم: آیا امروز، کلمه ای گفتیم که فردا در خاطره ها جوانه بزند؟ شما استادان، آینه هایی هستید که آینده در شما تجلی پیدا می کند. بیایید آموزش را نه با گچ، که با نور وجودمان بنویسیم. این رسالتی است که با مشارکت شما همکاران عزیز، محقق خواهد شد. از اعتماد و همراهی بی دریغ شما سپاسگزارم و متعهد هستم با همان روحیه علمی و اخلاق مدارانه، این همکاری ها را به سطحی بالاتر ارتقا دهم. باشد که این تلاش های جمعی، سهمی هر چند کوچک در پیشرفت این مرز و بوم داشته باشد.

متشکرم

(۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴)